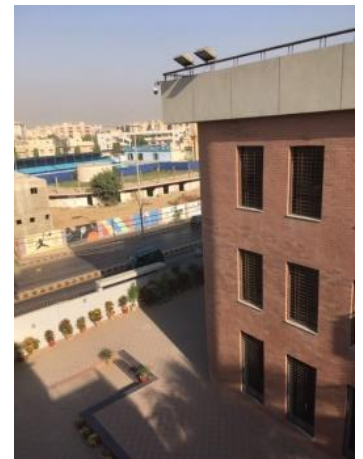

DARULSUKUN 2018 , een verslag van Harm Buitink.

Het bezoek 21-28 November 2018 aan Dar ul Sukun was indrukwekkend. Uiteraard ging mijn eerste belangstelling uit naar het nieuwe gebouw van Dar ul Sukun dat werd geopend in februari 2018. Een prachtig gebouw! De opvangcapaciteit van Dar Ul Sukun nam door de nieuwbouw enorm toe: het aantal kinderen dat nu in de beide gebouwen wordt verzorgd steeg naar 400, een verdubbeling. Bijzonder verheugd was ik om te zien hoe het bejaardenhuis Dug Out (geopend 2014) nu functioneert. (210 bejaarden vinden er nu onderdak) . Ik reisde naar Rashidabad waar een tehuis van Dar Ul Sukun (1000 bedden) wordt gebouwd en nam kennis van de plannen (“nationwide”) die Darul Sukun Organisation maakt. Ik was onder de indruk van kwaliteit van de zorg voor, en de begeleiding van de doelgroepen: gehandicapte kinderen en bejaarden, the poorest of the poor. Het jonge team van Dar Ul Sukun werkt energiek aan maatschappelijke bewustwording, middels seminars en public relations (“awareness and inclusion of the handicapped and senior citizens”). Ik sprak met Morris Khurshid over werknemers, coaching, sponsoring, projecten en plannen. En dan nog: ik hoorde “personal stories” die veel indruk op me maakten.

NEW DUS

Het nieuwe gebouw. De roze gevel, en de ronde hoek die aan het oude gebouw van Dar Ul Sukun herinnert.

Van verre had ik het al gezien: de roze villa van Truus Lemmens staat er niet meer. Maar het nieuwe gebouw van Dar Ul Sukun valt op! Een indrukwekkend, modern en ja, ook roze, gebouw staat daar aan Kashmir road. De naam DARULSUKUN in grote roze letters op de gevel.

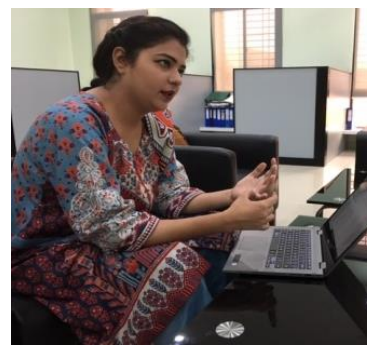
Tijd voor even een kop koffie na aankomst in Karachi was er niet, Morris wilde mij meteen een rondleiding geven in New Dus, samen met Jaini Leghari, manager van Dar ul Sukun en Ana Danial, manager van Dug Out. Heel begrijpelijk, dat enthousiasme van die drie en ik deelde dat van harte, want het is een prachtig huis geworden, ruim, licht, efficiënt. Door dit nieuwe huis is de opvangcapaciteit van DarUl Sukun verdubbeld (400 kinderen). Er is een geweldige sprong voorwaarts gemaakt in de ontwikkeling van Dar Ul Sukun.

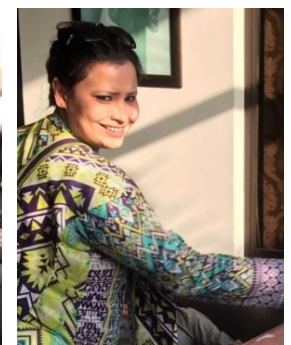
De kantoortuin

Morris khurshid

Najam Leghari , manager Dar Ul Sukun

Ana Danial , manager Dug Out

New DUS werd gebouwd in 11 maanden en werd geopend in februari 2018. Het karakteristieke oude Dar Ul Sukun, de “annex building” en de personeelsappartementen werden gesloopt. Het nieuwe gebouw heeft een basement en 3 verdiepingen, met veel volume. Er is voorzien om er nog een 4^e verdieping op te bouwen. Met de bouw werden diverse problemen opgelost: ruimtegebrek in het oude DUS, security, inefficiënte indelingen en “store rooms”, en de onoverzichtelijke bebouwing van het terrein. Het terrein rond het gebouw is 50 cm boven straatniveau, waardoor er geen wateroverlast meer zal zijn bij grote regenval.

Een herinnering aan “Old DUS” is architectonisch te vinden in de ronde hoek van het gebouw en in de roze kleur van de gevelbekleding. (Ook gebruikt in Dug Out en Lemmens Home). Het gebouw is (rolstoel) toegankelijk via twee ingangen. Uiteraard hangt in de centrale hal een groot portret te zien van zr. Truus Lemmens. Op een grote plaquette in de hal worden alle sponsors van het gebouw met name genoemd. Plaquettes van sponsors zijn bij vrijwel alle ruimtes aangebracht.

Begane grond: centrale hal, administratie, kantoortuin, twee grote slaapzalen voor kleine kinderen, grote keuken. Er is een goed geoutilleerd medical department. (7 bedden, 4 medewerkers). Een (naar schatting) twee weken oude baby, met hazenlip, die voor de poort te vondeling was gelegd, was tijdens mijn bezoek de enige patient.

Eerste verdieping is geheel in gebruik voor rehabilitatie. Fysiotherapie (3x meer oppervlak dan in old DUS), activiteitenbegeleiding en schoolse activiteiten (idem), en snoozle room. Er werken op deze rehabilitation afdeling fulltime 22 therapeuten en begeleiders. Ook zijn er begeleiders voor “vocational training”, “music therapy”, fitness, counselling, “habilitation therapy”, fitness etc.

Bovenste verdieping: slaapzalen voor de boys uit Lemmens Home; er zijn veel nieuwe gezichten.

Bovenop de bovenste verdieping: een gastenverblijf, en een laundry.

Basement: garage, auditorium (100 plaatsen), en een magazijn van zeer grote afmetingen. (Al het materiaal van de voorraad is gesponsord door bedrijven.) Een grote ondergrondse watertank functioneert om bij hevige regen het water op te vangen en om de beplanting rond de gebouwen van water te voorzien.

De straat achter Dar Ul Sukun, ooit een onverharde verzamelplaats van allerlei troep, is nu bestraat en parking voor DUS voertuigen.

“We have no money, therefore we can do it.”

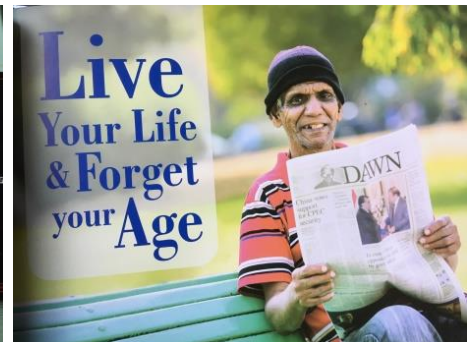
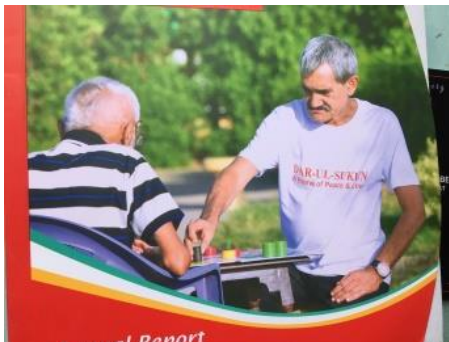
HET HOCKEYGEBOUW.

Dit gebouw is ingrijpend verbouwd. Op de begane grond heeft sr. Ruth nu een grote leefruimte, slaapruijme, gastenverblijven, een moderne keuken, en een aantal “store rooms”. Er is een slaapzaal omgebouwd tot “chapel” (100 zitplaatsen...). Alamin heeft er een woonruimte. Op de benedenverdieping worden de kleinste kinderen verzorgd. Daarboven 2 verdiepingen met meisjes. Op het dak heeft Morris een slaapzaal laten maken voor jongens (Kojak o.a.)

SECURITY.

Het Dar Ul Sukun terrein heeft 3 toegangen. Bij elke toegang staan dag en nacht 2 security guards, bewapend. Er zijn camera’s in de gebouwen en op het terrein.

DUG OUT.

Publicaties, seminars, en congressen bezorgen Dug Out en Dar ul Sukun naamsbekendheid. Naamsbekendheid brengt sponsoring in Pakistan op gang. Sponsoring is voor Dar UL Sukun Organisation belangrijk om haar activiteiten te kunnen financieren en uit te breiden.

3.

Ooit waren de omstandigheden van de bejaarden in Peace Haven zo bedroevend dat John Lemmens en ik tijdens een bezoek besloten dat dit tehuis met onmiddellijke ingang moest worden gesloten. De 20 bejaarden werden ondergebracht in Janiville, het voormalig hospitaal, en er werd begonnen met de bouw van een nieuw bejaardenhuis: Dug Out. Doelgroep: de poorest of the poor. Dug Out werd in 2014 geopend.

Ik was erg onder de indruk van wat daar nu in 4 jaar tot stand is gebracht. Ana Daniel (geriatisch psychologe) geeft leiding aan 30 medewerkers. (Ook hier constateerde ik: jong en gemotiveerd). Dug Out biedt onderdak aan 180 bejaarden, en in de naastgelegen bisschoppelijke villa worden nog 30 bejaarden opgevangen.

Dug Out is een ruim, schoon, en licht gebouw. Er is veel buitenruimte, met veel beplanting. Er is veel recreatieruimte en er zijn ruime slaapzalen. Er is een goede keuken waar ook dieetmaaltijden worden bereid. De bejaarden gaan goed gekleed. Activiteiten begeleiding en fysiotherapie zijn voor de bejaarden een zinvolle dagbesteding. Er is counselling en medische begeleiding. Dug Out is voor Pakistan een unieke instelling, en dat wordt opgemerkt: de sponsors staan in de rij. De financiering van Dug Out is daardoor onafhankelijk van Dar Ul Sukun.

De zorg voor bejaarden kan "a burden for the family" betekenen. Ana Danial wil daarom in de toekomst "daycare for elderly people" gaan aanbieden en families gaan begeleiden en adviseren inzake bejaardenzorg.

EMPLOYEES

Het totaal aantal employees van Dar Ul Sukun is nu 161, en mijn indruk is dat er met veel zorg en professioneel wordt gewerkt. De workers krijgen scholing op het gebied van verzorging, het signaleren van bijzonderheden, hygiene etc. Bijscholing voor de staf is er ook. Elke vrijdagmiddag is er een stafbijeenkomst, waarop een lid van het team een voordracht houdt over een relevant onderwerp. Managers worden door Morris persoonlijk gecoached. Er zijn nog 3 workers van vroeger (Rani, Bibi, Catherine).

In protocollen zijn de taken en verantwoordelijkheden van employees omschreven. (Child protection policy, Standard operating procedure manual, Equality & Diversity policy, Staff service manual, Anti harassment policy.)

Morris' filosofie m.b.t. werknemers en de salarissen is: "*I do'nt give a job, I give a purpose!*". En: "*We will serve a whole family*".

De salarissen zijn voor Pakistaanse begrippen goed. Inflatie wordt met 10% per jaar gecompenseerd. Werknemers verdienen minimaal 48.000RPS. (Salaris watchman) .Studiekosten van kinderen en ziektekosten worden door Dar Ul Sukun vergoed. Werknemers krijgen maandelijks een pakket levensmiddelen (sugar, oil, rice, wheat) en wekelijks cooked food, en vlees (mutton). Morris' salaris, overeengekomen met STZL, is ongewijzigd gebleven...het zal aangepast worden aan de "government standard" wanneer de budgettering van de overheid zijn beslag krijgt.

De equality en diversity policy van Dar Ul Sukun houdt in dat werknemers van alle religieuze en culturele achtergronden welkom zijn.

LEMMENS HOME.

Indertijd bood Zr. Truus Lemmens in Lemmens Home onderdak en onderwijs aan dove , blinde en polio meisjes. Ook plaatste zij er weesmeisjes. In 2012 werd het bejaarden onderkomen Peace Haven door STZL gesloten en Morris heeft het gebouw ingrijpend laten verbouwen. De meisjes uit Lemmens Home werden naar dat vernieuwde gebouw overgeplaatst. Zuster Zita zwaait daar de scepter. Ik vond het er een vrolijke boel in Lemmens Home, er zijn naar schatting 50 meisjes. (Maar dove,blinde of poliomeisjes heb ik er niet meer gezien...) De meisjes volgen extern onderwijs.

LEMMENS HOME, the original

Bouwmaterialen, steigermaterialen die bij New DUS werden gebruikt zijn hier opgeslagen en zullen in Peshawar weer worden gebruikt. Morris heeft het Het oorspronkelijke Lemmens Home, dat tijdens de bouw van New Dus was ingericht voor de jongens van Dar Ul Sukun, staat leeg. plan dit gebouw in twee gedeelten te verkopen en daarmee (een deel van) het geplande Dar Ul Sukun in Peshawar te financieren.

FINANCIËN DAR UL SUKUN.

Dar Ul Sukun heeft zich ontwikkeld in Pakistan tot een toonaangevende organisatie, niet alleen in Karachi en Sindh, maar nu ook "nationwide". De nieuwe gebouwen, de voor Pakistan ongekend hoge kwaliteit van zorg en hulpverlening, de "awareness"campagnes en seminars, de bijzondere projecten zoals "1000 wheelchairs", en een grote activiteit op het gebied van public relations. Daarmee heeft Dar Ul Sukun zich op de kaart gezet.

4.

Die zichtbaarheid en betrouwbaarheid zorgt er nu voor dat grote sponsors zich melden (Electriciteits company, Pakistan Oil) en dat de overheid Darul sukun met grote bedragen is gaan steunen. Binnenkort zal Darulsukun op de rijksbegroting prijken! Ook internationale fondsen hebben Dar Ul Sukun ontdekt, bijv. World Health Organisation is een partner in projecten. Het Benazir Bhutto Charity Fund draagt haar steentje bij op de begroting van DUS. Goed voorbeeld doet goed volgen...een van de 5 zuilen van Islam is liefdadigheid, en veel Pakistaanse sponsors, bedrijven en particulieren hebben DUS ontdekt als een betrouwbare partner. Voedsel, medicijnen, kleding etc voor kinderen en bejaarden wordt gesponsord. Het wagenpark is nieuw: de auto's zijn gesponsord door Infaq Foundation en Toyota. En, net als vroeger, komen er dagelijks mensen langs het buro van Alamin om een kwitantie te ontvangen voor de cash donaties en goederen die ze brachten. Acties op internet, een recycling project, het binnenbrengen van financiën is in creatieve handen bij het team van Dar Ul Sukun.

Het nieuwe gebouw van Dar Ul Sukun is zonder financiële hulp uit Nederland gefinancierd.

Ondertekening sponsorovereenkomst met de regering van Sindh.

Gesponsorde auto's.

"Do'nt waste the waste" campaign .
Alle beetjes helpen...

"We have no money, therefore we can do it..." is een van Morris' gevleugelde uitspraken.

PLANNEN

In Dar Ul Sukun's Strategic Road Map ontvouwt Morris Khurshid zijn visie op de toekomst. Morris schrijft: "As an organisation Dar Ul Sukun has a lot of potential growth across the country, and serve the vulnerable and refused segments of society, to fight poverty, ignorance and neglect and bring care and justice to handicapped and old people. To make true, and known, the ideals of sr. Gertrude in the society Dar Ul Sukun has to expand its horizon. We vision a society where all people with disability get preferential status in access to health care, education, food, shelter and employment opportunities".

Het perspectief om door te groeien in een overvolle metropool als Karachi (17miljoen inwoners, een toenemende onveiligheid, vervuiling, en logistieke problemen) is beperkt. Reden voor Morris om de activiteiten van DUS niet te beperken tot Karachi maar een grote stap voorwaarts te willen maken. Hij wil Dar Ul Sukun "nationwide" op de kaart zetten.

DUS is nu actief in Karachi en Quetta. En binnenkort in Rashidabad. In Peshawar kreeg Dar Ul Sukun de beschikking over een fors stuk land. (bijna 20.000 m²), in een "medical city". Daar gaat DUS een gebouw van 1000 bedden neerzetten. Morris liet me tekeningen zien.

Maar Morris wil ook naar Islamabad en Lahore : hij is in onderhandeling met de overheid over de toekenning van "residential plots".

RASHIDABAD

Op 4 uur reizen van Karachi, Oost van Hyderabad, wordt Rashidabad gebouwd. Rashidabad Memorial Welfare Organisation ontwikkelt daar een humanitair project ter grootte van een flink dorp. Ik had het genoeg om daar rondgeleid te worden door Shabir Khan, gepensioneerd Air Commodore, (van mijn bouwjaar 1942). Khan nam met studievrienden 20 jaar geleden het initiatief voor dit project. "RMWO aims to eliminate illiteracy, eradicate poverty and provide healthcare facilities". Het werk van RMWO richt zich op de allerarmsten. RMWO verstrekt microcredits, education, huisvesting, medische voorzieningen. RMWO betreft grote instituten bij dit project. Financiering van het project: private sponsoring, investeringen van instituten, en het bedrijfsleven. Shabir Khan vertelde me dat het zichtbaar succes van het Rashidabadproject er toe leidt dat de grote sponsoring (ook internationaal) nu op gang is gekomen en dat ook de overheid nu over de brug komt. RMWO maakt nu plannen om meer humanitaire dorpen van RMWO op te zetten, "all over Pakistan." Rashidabad, wat een prachtig aangelegde en een inspirerende plek! Inmiddels staat er een ziekenhuis (200 bedden), een doven instituut, een blinden instituut, weeshuis, moskee, onderwijs met onderdak voor 3000 kinderen, technisch college, sportvelden etc.

Dar Ul sukun Organisation is door RMWO gevraagd om een huis voor gehandicapten en bejaarden in Rashidabad op te zetten. Capaciteit 1000 bedden... In maart 2019 wordt DUS Rashidabad opgeleverd. In een aantal appartementen komen medewerkers van DUS te wonen. Met Morris Khurshid en zijn team dwaalde ik rond in dit enorme in aanbouw zijnde gebouw, met een intern 25m bad, hydrotherapie, giga keuken. De financiering van DUS Rashidabad komt voor rekening van RMWO.

www.pakistaneconomist.com/issue2000/issue6/etc1.htm

5.

Dar Ul Sukun Rashidabad in aanbouw: 1000 bedden

Campus voor 3000 studenten

WOMEN EMPOWERMENT e n I-LEARN

Deze activiteiten van Dar Ul Sukun in Quetta worden nu rechtstreeks door DUS gefinancierd. Het zijn kleine projecten. Ik vroeg Morris of de vrouwen die een hun naai/borduurscursussen succesvol hadden afgerond hun inkomen konden aanvullen met marktgerichte produkten. Het antwoord is bevestigend. Het fonds is ook opgericht om vrouwen te helpen om met een kleine bijdrage weer uit de armoedespiraal te raken en te helpen om op eigen benen te staan. Ik maakte mee dat Morris ter plekke een vrouw, gehandicapt, geen echtgenoot, 4 kinderen, geen inkomen, weer grond onder de voeten gaf met een oplossing die door WE kon worden gefinancierd.

In het I-learn project (mede gefinancierd door Wilde Ganzen) wordt aan 50 meisjes onderwijs gegeven.

PERSONAL STORIES

Uiteraard hoorde ik in deze week ook weer "personal stories". Wat mensen kan overkomen, of wordt aangedaan, in een maatschappij als in Pakistan, gaat het voorstellingsvermogen van een Dutchman soms te boven...Man-vrouw verhoudingen, familiegeschiedenissen, het zijn soms verhalen die voor ons in de middeleeuwen thuishoren. De eindeloze slums, de bedelaars, de gigantische vervuiling, het krankzinnige verkeer, het gebrek aan water en energie, en aan van alles: hoe kan dat ooit ten goede keren? Tegelijkertijd vang ik ook andere signalen op: die 210 bejaarden, zó van de straat, hun wordt in Dug Out een waardig levenseinde geboden. Die 400 kinderen in ons nieuwe tehuis..., die 1000 wheelchairs, dat dorp Rashidabad, de veerkracht van een vrouw die door WE weer toekomst heeft, de foto's van meisjes in de klas van I-learn. De aanzwellende stroom van sponsoring. Dat enthousiaste jonge team van Dar Ul Sukun voor wie de sky de limit schijnt te zijn. Met dergelijke gedachten kan een mens vooruit als gedachten van: "dat komt toch nooit goed" hem bekruipe.

DarulSukun "Nation wide"! Waarom ook niet?!

Wat zei Truus Lemmens als ik haar vroeg: "Hoe ga je dat nou weer voor elkaar krijgen?"

"Do'nt worry, God will help me"

En wat zegt Morris Khurshid als ik hem diezelfde vraag stel?

"If it is impossible, I will do it!"

Zutphen,
December 2018,